

„...Nagyszerű választás volt Sóányó szerepére a Hevesi Sándor Színház művésze, a szintén erdélyi származású Czegő Teréz, aki az egész előadás alatt familiáris hangulatot teremt izes beszédmódjával, hanglejtésével...”

Csik Veronika

A hétköznapi szeretet átváltozásai – Sómese a Griff Bábszínház színpadán

A vezetőváltáson átesett zalaegerszegi Griff Bábszínház az idei színházi évad nyitódarabjaként – egy Benedek Elek gyűjtéséből származó népmese adaptációját – a *Sómesét* tűzte műsorra. A sepsiszentgyörgyi Cimborák Bábszínházzal kooprodukcióban készült bábélművészet rendezője – a zalaegerszegi teátrumban már két Tarbay Ede darabot is jegyző – székelyföldi Nagy Kopeczky Kálmán volt. Az erdélyi kötődés, „a nagy mesemondó” iránti tisztelet mellett, a darab választása tudatosan illeszkedik a színház azon koncepciójához, mely a legfiatalabb korosztályt, a 3-6 éveseket célozza meg. Éppen ezért szerencsés, hogy az alkotók az előadás történetét egy elbeszélői keretbe ágyazzák, így a színjátás és a mesemondás elemei jól kiegészítik egymást. A nézőterre érkező gyerekeket Sóányó fogadja, aki jó vendéglátóként nemcsak helyet, de sós pereccel is kínálja az ifjú vendégeket, akik a szívélyes vendéglátás során nemcsak hallgatói és nézői, hanem aktív részesei is lesznek Sóányó mesemondásának. A népmese története egy öreg

királyról és három leányáról szól, akik közül a legkisebb őszintén, minden szépelgéstől mentesen egy hétköznapi példával felel apja „hogyan szeretsz engem?” kérdésére. A döbönt és dühös király azon nyomban száműzi a legkisebb királylányt, akinek csak az a bűne, hogy édesapjához fűződő szeretetét az ember és a só kapcsolatához hasonlítja. A só, ez a kikristályosodott, tiszta anyag, ebben a mesében a hétköznapi, kézenfekvő dolgokat szimbolizálja, így lesz a *Sómese* a szeretet meséje, ahol még egy hétköznapi dolog is feloldhatja az előítéleteket. Benedek Elek klasszikus művének színrevitelét azért tartom jó választásnak, mert motívumrendszerét, tanulságait a legkisebb gyermek is értelmezni tudja. A sót, mint motívumot az alkotók következetesen végig is viszik az előadás folyamán. Teszik ezt apró ötletekkel, Sóányó sósperccet süt a gyerekeknek, sókristály kiállítás várja a nézőket az előtérben, és teszik egy bábos darabnál az egyik legfontosabbal, a bábfigurák kialakításával. Deák Barna bábjai a megszokott bábfigurákhoz képest robusztusak, a

minimális arckialakítással, és korlátozott mozgással leginkább sóbálványhoz hasonlítanak. Ez a korlátozott mozgás lassítja az előadást, valamint a történetből kiemelt egy-két jelenet epizóddá duzzasztása meg-megakasztja a darab menetét. A királynő száműzetésben töltött napjainak ábrázolása, szép színpadi képekben szemlélteti az évszakok váltakozását, az esküvői lakoma elkészítését bemutató jelenet viszont komikus elemekkel bővíti az előadást. Ezek a megoldások egyértelműen a megcélzott fiatalabb korosztály igényeit elégítik ki, az azonban kérdéses, hogy az idősebbeket mennyire tudja lekötni az általuk megszokott dinamikusabb történetvezetés hiánya. Emellett egyfajta kettősség is megfigyelhető a darabnál, hiszen a színpadon megelevenedő, lassúbb ütemű történetnek az ifjú nézők csak a szemléltetői, Sóányó aktív jelenlétével, folyamatos kapcsolatteremtésével azonban lelkes résztvevői is az előadásnak. Kiváló ötletnek tartom a mesemondás beépítését a darabba, mely mindenkit arra az élményre emlékeztet, amikor a szülők, nagyszülők hangján szólaltak meg a már jól ismert mesék. Nagyszerű választás volt Sóányó szerepére a Hevesi Sándor Színház művésze, a szintén erdélyi származású Czegő Teréz, aki az egész előadás alatt familiáris hangulatot teremt ízes beszédmódjával, hanglejtésével. A további szerepeket a bábszínház művészei alakítják, a megszokottnál jobban háttérbe

vonulva, a választott technika következtében. Az öreg királyt Farkas Attila, két nagyobbik lányát Benkő Zsuzsanna, a legkisebb lányt Medgyesi Anna kelti életre. A királyfi szerepében Szilinyi Arnold, a szakács szerepében Balázs László látható. A jelmez-és díszletterv szintén Deák Barna munkája, valamint a bábok készítése is a Cimborák Bábszínház műhelyének bábkészítőit dicséri. A kifejező zene Filip Ignác, sepsiszentgyörgyi zeneszerző érdeme, a szövegkönyv Szemes Péter munkája.

